

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 6T/55/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4118010307
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Špirek
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2018:4118010307.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Špireka a prísediacich Petra Bihariho a Ing. Moniky Szabóovej, v trestnej veci proti obžalovanému W. W., podľa obžaloby č. 1 P v 482/2017/4403 zo dňa 13.03.2018, pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a), písmeno b), odsek 3 písmeno d) Trestného zákona s použitím § 127 odsek 4 Trestného zákona, § 138 písmeno b) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Nitre dňa 01.10.2018, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný :

W. W., rod. N., narodený XX.XX.XXXX v I., trvale bytom E. ul. č. X/X, I., t. č. vo väzbe v P. a P. I.,

s a u z n á v a v i n n ý m , ž e

- dňa 18.06.2017 v čase približne o 15.00 hodine v Nitre na ulici E. X/X, v byte vulgárne nadával manželke N. W. a vyhrážal sa jej nožom so slovami „ Týmto nožom ti vypichnem oči, vyrežem slaninu z brucha a črevá napchám do úst“, pričom u poškodenej manželky vzbudil dôvodnú obavu o jej život a zdravie, že svoje vyhrážky uskutoční,

t e d a

- inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu, pričom tento čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou a na chránenej osobe - blízkej osobe,

t ý m s p á c h a l

- prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno b), Trestného zákona, s poukazom na § 138 písmeno a), § 139 odsek 1 písmeno c), § 127 odsek 4 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 360 odsek 2 Trestného zákona, nezistiac poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona, zistiac priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m/ Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona, na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písmeno a/ Trestného zákona, súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraduje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný prokurátor v Nitre podal dňa 13.03.2018 na W. W. obžalobu pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a), písmeno b), odsek 3 písmeno d) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov s použitím § 127 odsek 4 Trestného zákona, § 138 písmeno b) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že obžalovaný najmenej v dobe od 15.04.2016, kedy bol prepustený z väzby, v ktorej bol stíhaný za nebezpečné vyhrážanie voči svojej manželke poškodenej N. W., až do 18.06.2017, kedy bol opäť zadržaný a vzatý do väzby, v byte na E. ulici č. 2, I., v ktorom býval v spoločnej domácnosti s poškodenou N. W., ktorá je jeho manželkou, poškodenej dennodenne vulgárne a oplzlo nadával, obviňoval ju, že bol kvôli nej vo väzení, kde dostal vysokú školu života a preto vie ako treba vypovedať, vyhrážal sa jej, že ju dá zabiť, uprostred noci ju budil a vyhrážal sa, že ju zabije, zažínal a zhasínal svetlo so slovami „vstávať, variť, prať, žehliť“, vyhrážal sa, že jej nasype do kávy jed na potkany, že jej zreže brucho, že jej vyreže slaninu z brucha, vyberie črevá a napchá jej ich do úst a vypichne oči, vyhrážal sa, že ak mu nedá peniaze, tak ju zbije, nakoľko mal nízky dôchodok, ktorý mu nepostačoval na alkohol a cigarety, poškodenú sústavne ponižoval a vysmieval sa jej, že má plešinu na hlave, že je tučná, visia jej líca, či sa nehanbí byť taká stará, ničil jej kozmetiku, trhal šaty a tričká, takmer denne ju fyzicky napádal tak, že ju fackal, udieral pästou, palicou, metlou a francúzskou barlou, ktorú poškodená zo zdravotných dôvodov používala ako pomôcku na chodenie, ktorými ju búchal po ľavej nohe, po lýtku, stehne alebo po ľavej ruke, čomu sa poškodená nemohla brániť, nakoľko počas bitky sa jej vyhrážal, že ak otvorí „hubu“ tak jej ju vybijie a hovoril jej, že mu robí dobre, keď ju bije, pravidelne a bezdôvodne ju ťahal za vlasy, hádzal do nej rôzne predmety, ktoré mal v danej chvíli po ruke, ako poháre a taniere, čím jej spôsoboval modriny na nohách aj rukách, pohárom, ktorý do nej hodil, jej jedenkrát rozbil nos, vidličkou ju pichol do ľavej nohy, pritlačil jej nôž k chrbtu, popálil ju cigaretou na ľavej ruke, izoloval ju od kontaktu s okolím, akonáhle videl, že poškodená s niekým telefonuje, začal na ňu kričať a vulgárne jej nadávať, schovával jej telefón, opakovane ju nechcel púšťať von z bytu a preto jej schovával kľúče od bytu, v zime jej vyhodil čižmy cez okno, čím poškodenej spôsoboval fyzické a psychické utrpenie, ktorému sa vzhľadom na svoju zníženú zdravotnú schopnosť nedokázala brániť a zavolať si pomoc, v dôsledku čoho poškodená dlhodobo prežívala obavy o svoj život a vzhľadom na jej zníženú schopnosť brániť sa a zavolať si pomoc, neustály strach z fyzického ohrozenia a dlhodobé chýbanie pocitu bezpečia, poškodenej N. W. dlhodobo spôsoboval ťažké príkorie a strach z toho, že svoje vyhrážky naplní.

Predseda senátu obžalobu preskúmal a po oboznámení sa s listinným materiálom rozhodol o nariadení hlavného pojednávania a rozsahu dokazovania.

Po nariadení hlavného pojednávania a prednesení obžaloby prokurátorom obžalovaný W. W. v zmysle § 257 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku vyhlásil, že sa cíti byť nevinný zo spáchania skutku kladeného mu za vinu v obžalobe prokurátora č. 1 Pv 482/2017/4403 zo dňa 13.03.2018.

Na základe vyššie uvedeného súd následne vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie, a to výsluchom obžalovaného, poškodenej - svedkyne N. W., svedkyne R. W. G., svedkyne N. O., svedka B. O., svedkyne K. N. a svedka V. I., prečítaním zápisnice z výsluchu z prípravného konania svedkyne E. Z., svedka B. W., svedkyne W. J., svedkyne V. M., svedkyne W. B. a svedkyne Q. W., prečítaním bol oboznámený výsluch znalca a znaleckého posudku znalca W. N. L. č. 33/2017, prečítaním bol oboznámený znalecký posudok znalca W. N. E. č. 38/2017 a č. 16/2018 a následne boli prečítané listinné dôkazy.

Po vykonanom dokazovaní súd zistil nasledovný skutkový stav:

Obžalovaný W. W. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní dňa 25.04.2018 uviedol, že skutok kladený mu v obžalobe za vinu, sa nezakladá na pravde z viacerých dôvodov. S manželkou - poškodenou svedkyňou sú manželmi vyše 41 rokov a počas tohto času jej nikdy fyzicky neublížoval, naopak, staral sa tak o ňu, ako aj o jej biologickú dcéru - jeho nevlastnú dcéru N. O., aj o spoločnú domácnosť, kde sám upratoval, pral, obsluhoval manželku, nosil jej jedlo do postele, kúpал ju, nakladal do vane a

umýval ju, pomáhal jej pohybovať sa po byte, varil nielen pre ňu, ale aj pre jej dcéru a pre ich spoločnú vnučku po nebohej dcére, obstarával nákupy nielen pre ich domácnosť, ale aj pre sestru poškodenej - R.. W. G. a počas dlhých rokov kedy robil na výletnej lodi, pravidelne posielal manželke - poškodenej domov peniaze. Obžalovaný tiež uviedol, že jeho manželka - poškodená sa nedokáže sama o seba postarať v dôsledku zdravotných ťažkostí, ktoré má s nohou a kvôli ktorým sa pohybuje o barliach, pričom tieto zdravotné problémy si podľa výpovede obžalovaného jeho manželka - poškodená spôsobila sama tým, že sa jej stal úraz keď bola opitá. Podľa obžalovaného jeho manželka - poškodená celé dni len telefonovala a pozerala televízor, čo však jemu neprekážalo. Obžalovaný vo svojej výpovedi ďalej uviedol, že nie je pravda, že manželke striedavo zapínal a zhasínal svetlo v spálni, že na ňu vykrikoval, že jej fyzicky ubližoval, že by jej bol zničil kozmetiku, že by sa jej bol vyhrážal v obžalobe uvedenými, alebo akýmkoľvek inými vyhrážkami, nikdy ju neosočoval a odmieta akékoľvek fyzické útoky voči jej osobe. Obžalovaný vypovedal, že má za to, že všetky konkrétne vyhrážky, ktoré údajne adresoval svojej manželke, si ona vymyslela, nakoľko v minulosti pracovala v psychiatrickej liečebni a on sa domnieva, že práve tam započula podobné slová a vyhrážky od pacientov. Nikdy jej nespôsobil žiadne modriny, nepichol ju vidličkou, nepopálil ju cigaretou, neoblieval ju vodou a má za to, že modriny si jeho manželka spôsobila sama, keď v dôsledku problémov s chôdzou narazila alebo spadla a pichnutie vidličkou si tiež musela spôsobiť sama. Obžalovaný uviedol, že pripúšťa jediný incident, kedy povedal manželke, aby „išla do piče“, a to sa stalo počas ich poslednej hádky, konkrétne v deň, kedy bol zadržaný, kedy jeho manželka vypila 3 dcl páleného alkoholu a začala mu nadávať, on sa nahneval a „poslal ju do piče“, no k fyzickému napadnutiu jeho manželky - svedkyne poškodenej nedošlo. Obžalovaný má za to, že sestra jeho manželky - R.. W. G. je hlavnou príčinou, pre ktorú jeho manželka bola nespokojná v manželstve a zavolała na neho políciu, nakoľko ona ju poštvála proti manželovi - obžalovanému, ona je príčinou výmyslov jeho manželky, pričom jeho manželka - poškodená sa v minulosti nikdy nesťažovala na manžela. Obžalovaný vidí ďalšiu príčinu manželkiných výmyslov v tom, že ona celé dni len pozerala televízor, nudila sa a nevedela čo od dobroty a potrebovala sa nejako rozptýliť a tak svojimi výmyslami týkajúcimi sa manžela - obžalovaného ovplyvnila aj svoju dcéru a jej manžela. Obžalovaný uviedol, že alkohol pravidelne nepil, len keď bola u nich návšteva, si dal 1 - 2 štamprlíky alebo pohár šampanského, ale nebolo to často, pričom po jeho odsúdení v minulosti, kedy bol vo výkone trestu 3 mesiace, mu bolo uložené protialkoholické liečenie, v rámci ktorého raz za mesiac chodil na psychiatrické oddelenie. V závere svojej výpovedi obžalovaný uviedol, že v prípade jeho prepustenia na slobodu by chcel ísť bývať do domova dôchodcov, alebo predať byt, rozdeliť si s manželkou peniaze a ísť bývať sám do garsónky, nakoľko manželka - poškodená svedkyňa mu opakovane písala do výkonu trestu listy, že chce, aby sa vrátil domov, nakoľko sa o ňu nemá kto starať, no obžalovaný si to premyslel a už chce mať normálny život bez hádok s manželkou.

Na hlavnom pojednávaní dňa 18.06.2018 bola vypočutá poškodená - svedkyňa N. W. (ďalej len „poškodená“), manželka obžalovaného, ktorá vo svojej výpovedi uviedla, že si stojí za tým, čo už predtým vypovedala, pričom ďalej uviedla, že jej manžel - obžalovaný bol od smrti ich spoločnej dcéry, ktorá ho negatívne ovplyvnila, ako schyzofrenik, buď bol príliš dobrý alebo príliš zlý, keď nemal vypité, vôbec si nepamätal svoje správanie z času, keď vypité mal, podľa slov poškodenej ju aj bol schopný buchnúť. Nikdy nepil veľa, ale už po 1 až 2 pohárikoch začal pod vplyvom alkoholu mať buď monológy, ktoré viedol sám so sebou, väčšinou vo svojej izbe, kde nadával, šomral si alebo sa nepekne vyjadroval o poškodenej tým, že vymenovával jej fyzické nedostatky, inokedy mu vôbec nerozumela, že čo hovoril, zapla si televízor, ktorý si dala tak nahlas, až ho nepočula, alebo v ostatných prípadoch bol ticho a zaspal. V čase, keď si jej manžel - obžalovaný vôbec nevypil, bol doslovne „super muž“, nakoľko stále upratoval, pral, staral sa o poškodenú, varil a obstarával nákupy. Poškodená vo svojej výpovedi ďalej uviedla, že ho ľutuje, nakoľko si myslí, že si nezaslúži byť toľko vo väzbe a už by aj chcela, aby bol s ňou doma, kde by jej znova pomáhal so starostlivosťou o ňu a o chod domácnosti. V deň, keď došlo k zatknutiu obžalovaného v dôsledku toho, že na neho zavolała policajtov, bola v bezvýchodiskovej situácii, nakoľko keby sa bol obžalovaný správal lepšie, aj by mu odpustila, čo si uvedomila až odstupom času. Poškodená tiež uviedla, že obžalovaný obdobie od svojho prvého zadržania v roku 2016 až po jeho správaní voči poškodenej, ktorá podľa svojich slov obžalovanému nikdy zlé slovo nepovedala. Vo výpovedi poškodená ďalej uviedla, že to, ako sa k nej jej manžel - obžalovaný správal, nebolo týranie, ale skôr to bolo vyhrážanie sa, aj keď si už presne nepamätá, bolo to toho typu, že obžalovaný slovami naznačil, že by poškodenej bolo treba zrezať z brucha. Poškodená vo výpovedi ďalej uviedla, že pod pojmom týranie si predstavuje, že by jej manžel musel od rána do večera ubližovať ani nevie ako. Obžalovaný poškodenú podľa jej slov obmedzoval v tom, že mala modrinu, ktorú musela zamaskovať,

nemohla telefonovať sestre alebo na políciu, lebo jej zničil alebo schoval telefóny, pričom so situáciou s manželom sa zdôverila svojej sestre - svedkyňi R.. W. G., susedke pani N. a jej manželovi. Poškodená tiež uviedla, že nie je abstinentom, príležitostne si dá alkohol, s manželom - obžalovaným si spolu viackrát vypili. O rozvode uvažovala viackrát, lenže keď zavolała policajtov na obžalovaného, myšlienky o rozvode už nechala tak, napokon jej obžalovaný chyba v bežnom živote, nechýba jej však ako manžel, ale skôr v tom zmysle, že keď bol doma, staral sa o ňu.

Súd s poukazom na § 264 ods. 1 Trestného poriadku za účelom odstránenia závažných rozporov vo výpovedi poškodenej medzi jej výpoveďou z prípravného konania zo dňa 18.06.2017 a jej výpoveďou na hlavnom pojednávaní dňa 18.06.2018 prečítal zápisnicu o výpovedi poškodenej z prípravného konania, pričom po prečítaní tejto zápisnice poškodená uviedla, že si stojí za tým, čo v zápisnici uviedla, no z ľudského hľadiska by bola najradšej, keby už obžalovaný nebol vo väzbe, nakoľko tam nič dobré nepochytí.

Na hlavnom pojednávaní dňa 18.06.2018 bola vypočutá svedkyňa R.. W. G., sestra poškodenej, ktorá ku skutku uviedla, že ju jej sestra -poškodená z dôvodu, že ona nemala mobilný telefón, dňa 18.06.2017 požiadala, aby zavolała políciu, nakoľko obžalovaného to údajne zase „chytilo“. Svedkyňa nevedela, čo sa u obžalovaného a poškodenej v domácnosti udialo, no sestra jej v minulosti viackrát povedala, že keď si jej manžel - obžalovaný vypije, správa sa problematicky, nadáva jej a robí výtržnosti. O problémoch poškodenej s obžalovaným vedela len z rozprávania svojej sestry - poškodenej, svedkyňa nikdy nebola prítomná pri žiadnom konflikte, hádke alebo bitke. Svedkyňa ďalej uviedla, že spolu s poškodenou komunikovali telefonicky 2 x za deň, stalo sa, že počula, ako obžalovaný niečo poškodenej hovoril. Svedkyňa obžalovaného s poškodenou navštevovala väčšinou raz za dva týždne, pričom obžalovaný bol vždy slušný k svedkyňi, ponúkal ju jedlom, ktoré navaril, aj jej urobil viackrát nákupy. Svedkyňa opakovane uviedla, že sa nevie vyjadriť k spolužitiu obžalovaného a poškodenej, nakoľko v jej prítomnosti sa nikdy nehádali a všetko, čo vedela o ich problémoch, bolo z rozprávania jej sestry. Svedkyňa tiež uviedla, že poškodená jej raz ukázala jednu modrinu, ktorú jej podľa slov poškodenej spôsobil obžalovaný, pričom taktiež jej poškodená povedala, že jej obžalovaný raz povedal aby „išla do piče“. Svedkyňa v závere svojej výpovede uviedla, že správanie obžalovaného voči poškodenej nepovažuje za týranie.

Za účelom odstránenia rozporov vo výpovedi svedkyne medzi jej výpoveďou z prípravného konania zo dňa 19.06.2017 a jej výpoveďou na hlavnom pojednávaní dňa 18.06.2018 bola prečítaná zápisnica o výpovedi svedkyne z prípravného konania, pričom po prečítaní tejto zápisnice svedkyňa uviedla, že to, čo vypovedala v prípravnom konaní je pravda, no vypovedala tak vtedy podľa toho, čo jej povedala jej sestra - poškodená, no na vlastné oči nikdy žiaden konflikt, žiadnu bitku nevidela, počula len, ako si z poškodenej robil obžalovaný srandu, no to nebolo nič také hrozné.

Na hlavnom pojednávaní dňa 28.09.2018 bol vypočutý svedok B. O., ktorý uviedol, že nikdy nebol priamo svedkom žiadneho konfliktu medzi svojim svokrom - obžalovaným a svokrou - poškodenou, všetko čo vie o ich problémoch, vie len z počutia, alebo sprostredkovane od svojej svokry, nebol svedkom fyzického násillia, ale bol prítomný pri verbálnych nadávkach, kedy obžalovaný poškodenej hovoril, že je lenivá, že nič nerobí a že je sviňa, ale už si to presne nepamätá. Svedok nevie a nepamätá si, či tieto verbálne nadávky sa udiali v čase od 15.04.2016 do 18.06.2017, alebo predtým. Podľa svedka mala poškodená nejaké modriny na rukách, ale nevie skadiaľ ich mala, nepýtal sa jej.

Za účelom odstránenia rozporov vo výpovedi svedka medzi jeho výpoveďou z prípravného konania zo dňa 19.06.2017 a jeho výpoveďou na hlavnom pojednávaní dňa 28.09.2018 súd s poukazom na § 264 ods. 1 Trestného poriadku prečítal zápisnicu o výpovedi svedka z prípravného konania, pričom po prečítaní tejto zápisnice svedok uviedol, že to, čo vypovedala v prípravnom konaní je pravda, nemá dôvod meniť svoju výpoveď.

Na hlavnom pojednávaní dňa 28.09.2018 bola vypočutá svedkyňa N. O., dcéra poškodenej. Svedkyňa v rámci svojej výpovede uviedla, že nikdy nebola svedkom žiadnych násillností medzi jej nevlastným otcom - obžalovaným a jej matkou - poškodenou, keď u nich bola na návšteve, všetko bolo v poriadku, bolo upratané aj navarené. Jediným problémom bol podľa svedkyne alkohol, nakoľko keď si obžalovaný vypil, bol agresívny, ale svedkom jeho agresie nikdy nebola. Svedkyňa uviedla, že počas toho, ako u obžalovaného a poškodenej bola na návštevách, obžalovaný nikdy nič zlé nerobil, poškodenej sa

nevyhrážal a fyzicky ju neudrel. Počas telefonátov s matkou - poškodenou svedkyňa uviedla, že počula, ako obžalovaný kričal poškodenej, aby zložila telefón a išla radšej upratovať alebo variť, no vulgárne nadávky nikdy nepočula. Vzhľadom na to, že sa už obžalovaný určite poučil, bola by rada, aby sa celá vec vyriešila pre neho kladným spôsobom.

S poukazom na § 264 ods. 1 Trestného poriadku, za účelom odstránenia rozporov vo výpovedi svedkyne medzi jej výpoveďou z prípravného konania zo dňa 19.06.2017 a jej výpoveďou na hlavnom pojednávaní dňa 28.09.2018 bola prečítaná zápisnica o výpovedi svedkyne z prípravného konania, po ktorej prečítaní svedkyňa uviedla, že táto jej výpoveď sa zakladá na pravde.

Na hlavnom pojednávaní dňa 28.09.2018 bola vypočutá svedkyňa K. N., suseda poškodenej a obžalovaného, ktorá v rámci svojej výpovede uviedla, že obžalovaného pozná ako jedného vrcholne inteligentného človeka, ktorý sa stará o domácnosť, chodí na nákupy a ani mu by nedokázal ublížiť, a preto si nezaslúži, aby skončil takto. Nevie, čo sa v ich domácnosti mohlo odohrávať, ale svedkyňa nikdy od obžalovaného a poškodenej nepočula krik, nikdy nevidela manželov pod vplyvom alkoholu a myslí si, že obžalovaný by nevedel ani len kričať, nie to ešte ublížiť žene.

Na hlavnom pojednávaní dňa 28.09.2018 bol vypočutý svedok V. I., ktorý uviedol, že býva v byte oproti obžalovanému a poškodenej, navštevoval ich spoločnú domácnosť, veľmi dobre oboch pozná. K osobe obžalovaného svedok uviedol, že tento nebol nikdy konfliktný, staral sa o deti a manželku, varil a pral. Od chvíle, kedy zomrela dcéra obžalovaného a poškodenej, sa začali spolu hádať, obžalovaný sa posťažoval, že vždy keď prišiel z roboty - z výletnej lode, mal „vyčistený“ účet a ešte aj jeho hudobný nástroj, na ktorom hrával, mu jeho manželka - poškodená predala. Svedok tiež uviedol, že poškodená bola často opitá, nakoľko vždy nadmerne požívala alkohol, viackrát ju videl opitú v dosť zlom stave a vie, že v takejto opitosti si aj zlomila nohu, pričom taktiež videl opitého aj obžalovaného, ale nie tak, že by nemohol chodiť. Svedok na poškodenej nikdy žiadne zranenia nevidel a z domácnosti obžalovaného a poškodenej počul hádku asi tri razy, pričom dôvodom hádok bola vždy predaná aparatúra a to, že obžalovaným zarobené peniaze sa vždy rýchlo minuli. Svedok má za to, že to, čo poškodená spravila obžalovanému, si on nezaslúžil, nakoľko vždy tvrdo pracoval, staral sa o ňu a svedok uviedol, že neverí, že by sa poškodenej vyhrážal alebo ju mlátil, ale myslí si, že chcela obžalovaného zničiť.

Na hlavnom pojednávaní dňa 28.09.2018 bola prečítaná výpoveď svedkyne - E. Z. z prípravného konania zo dňa 14.02.2018, z ktorej obsahu vyplýva, že svedkyňa pozná oboch manželov (obžalovaného aj poškodenú), je si vedomá toho, že tak obžalovaný, ako aj poškodená viac pijú, nakoľko z obžalovaného pri rozhovore cítila alkohol a poškodená, ktorá podľa svedkyne nikdy nevychádza z bytu, ju v minulosti viackrát poslala do potravín kúpiť jej Fernet. O obžalovanom svedkyňa uviedla, že je to normálny chlap, ktorý upratoval vchod, robil nákupy nielen svojej manželke - poškodenej, ale aj jej sestre, ktorej aj nosil obed, občas počula jeho krik a nadávky, ale neverí tomu, že by obžalovaný poškodenú bol v minulosti kedykoľvek udrel. Obžalovaný sa svedkyňi v minulosti viackrát sťažoval, že na to nemá už nervy, že jeho žena - poškodená nikdy nič nerobí, že je všetko na ňom a aj jedlo nosí poškodenej do postele. Svedkyňa v závere svojej výpovede uviedla, že má za to, že obžalovaný sa musí o všetko sám starať, manželka - poškodená mu vôbec v ničom nepomôže a domnieva sa, že toto na neho zle vplýva.

Na hlavnom pojednávaní dňa 28.09.2018 bola prečítaná výpoveď svedka - B. W. z prípravného konania zo dňa 14.02.2018, z ktorej obsahu vyplýva, že svedok oboch manželov pozná len ako susedov, do ich súkromia sa nikdy nestaral, ale má za to, že sú obaja normálni a slušní ľudia, nikdy nebol svedkom ich hádok a z ich domácnosti žiaden krik nikdy nepočul.

Na hlavnom pojednávaní dňa 28.09.2018 bola prečítaná výpoveď svedkyne - R. W. J. z prípravného konania zo dňa 14.02.2018, z ktorej obsahu vyplýva, že svedkyňa sa osobne s obžalovaným ani s poškodenou nepozná, poškodenú nikdy nestretla a s obžalovaným prišli do vzájomného kontaktu len na chodbe, z čoho sa jej obžalovaný javil ako milý, zdvorilý a úplne normálny človek. Svedkyňa tiež uviedla, že za posledné dva roky sa jej obžalovaný zdal zamyslenejší, akoby ho niečo trápi, pričom v tomto období aj počula z ich bytu krik obžalovaného, asi tak dvakrát do mesiaca, no nikdy nebola svedkom ich vzájomných konfliktov.

Na hlavnom pojednávaní dňa 28.09.2018 bola prečítaná výpoveď svedkyne - V. M. z prípravného konania zo dňa 15.02.2018. Z výpovede svedkyne vyplýva, že obžalovaného hodnotí ako slušného a

zhovorčivého človeka, ktorý vždy upratoval vchod, slušne pozdravil, snažil sa nadviazať rozhovor. V lete, keď boli otvorené okná, počula z domácnosti obžalovaného a svedkyne krik, najmä obžalovaného.

Na hlavnom pojednávaní dňa 28.09.2018 bola prečítaná výpoveď svedkyne - W. B. z prípravného konania zo dňa 15.02.2018. Z obsahu výpovede svedkyne vyplýva, že obžalovaného aj poškodenú pozná už dlhé roky. Poškodenú opísala svedkyňa ako ženu, ktorá sa „rada hrá na dámu“, no za posledné 2 - 3 roky ju nestretla, obžalovaného stretávala častejšie a opísala ho ako citlivého, slušného a tichého človeka, ktorého nikdy nevidela opitého, ani z ich domácnosti nikdy nepočula hádky a nebola svedkom fyzického násillia.

Na hlavnom pojednávaní dňa 28.09.2018 bola prečítaná výpoveď svedkyne - Q. W. z prípravného konania zo dňa 15.02.2018, z ktorej obsahu vyplýva, že tak obžalovaného, ako aj poškodenú osobne nepozná, nikdy sa nerozprávali o súkromných veciach, no nikdy ani jedného z nich nevidela opitého, nepočula ich hádky a nebola svedkom žiadnych konfliktov.

Na hlavnom pojednávaní dňa 28.09.2018 bol prečítaný znalecký posudok W. N. L., súdneho znalca z odboru psychiatria, číslo 33/2017 zo dňa 15.09.2017, z ktorého vyplýva, že obžalovaný v čase spáchania skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, netrpel žiadnou takou duševnou chorobou alebo poruchou, ktorá by mohla mať forenzne významný vplyv na jeho rozpoznávacie a ovládacie schopnosti, diagnostikovaná organická porucha osobnosti mu nebránila rozpoznať nebezpečnosť svojho správania pre spoločnosť a svoje konanie ovládať a je schopný chápať zmysel trestného konania, obžalovaný v čase spáchania skutku netrpel takou duševnou chorobou ani poruchou, ktorá by mu bránila rozpoznať nebezpečenstvo jeho správania pre spoločnosť a svoje konanie ovládať. Podľa prečítaného znaleckého posudku bolo obžalovanému diagnostikované škodlivé užívanie alkoholu, no bez prejavov telesnej závislosti, pričom závislosť od iných psychotropných látok zistená nebola. Zo znaleckého posudku ďalej vyplýva, že v čase spáchania skutku bola u obžalovaného zachovaná schopnosť správne vnímať, zapamätať si priebeh skutku a aj ho správne reprodukovať a obžalovaný nie je z psychiatrického hľadiska pre spoločnosť nebezpečný, no vzhľadom na škodlivé užívanie alkoholu znalkyňa odporučila nariadenie ochranného protialkoholického liečenia ambulantnou formou. Čo sa týka doterajšej disciplíny obžalovaného pri uložení ochrannom psychiatrickom liečení, ktoré mu bolo uložené trestným rozkazom sp. zn. 5T/36/2016, znalec ako možnú príčinu nedodržiavania nariadeného ochranného liečenia uviedol, že obžalovaný dôsledne nedodržiaval pokyny ambulantného psychiatra, u ktorého sa podroboval ochrannému psychiatrickému liečeniu.

Na hlavnom pojednávaní dňa 28.09.2018 bol prečítaný znalecký posudok W. N. E., súdneho znalca z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých, klinická psychológia detí, číslo 16/2018, z ktorého vyplýva, že všeobecná vierohodnosť vyšetrovanej poškodenej je celkovo zachovaná, svedkyňa si zapamätá dostatočné množstvo informácií, ktoré dokáže slovno - logicky a chronologicky zreprodukovať vierohodnosť jej výpovede je hodnotená ako zachovaná, avšak potenciálne ovplyvniteľná. Podľa znaleckého posudku u poškodenej nebol zistený syndróm týranej osoby, ani duševná porucha, ktorá by aspoň sčasti tento syndróm zastupovala a vzhľadom na zdravotnú dispozíciu a zníženú schopnosť poškodenej brániť sa je konanie obžalovaného voči poškodenej hodnotené ako ťažké príkorie. Poškodená počas krátkeho času spolužitia s obžalovaným, po jeho prepustení z väzby, prežívala obavu o svoj život a konanie obžalovaného pociťovala ako ťažké príkorie.

Na hlavnom pojednávaní sa súd oboznámil s nasledovnými listinnými dôkazmi:

Z pripojeného spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 5T/36/2016, konkrétne z trestného rozkazu zo dňa 19.04.2016 vyplýva, že obvinený sa uznáva za vinného zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona a odsudzuje sa na podmienený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov so skúšobnou dobou 1 rok, pričom sa mu nariaďuje ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou. Z uznesenia zo dňa 07.06.2017 vyplýva, že súd rozhodol o tom, že sa odsúdený v skúšobnej dobe podmieneného trestu odňatia slobody osvedčil a hľadá sa na neho, akoby nebol odsúdený.

Zo zápisu o dychovej skúške Obvodného oddelenie PZ v Nitre ČVS: ORP-1066/NR-NR-2017 zo dňa 18.06.2017 vyplýva, že obžalovaný W. W. vykonal dychovú skúšku po spáchaní skutku uvedeného v

obžalobe, v čase 16:44, s nameranou hodnotou alkoholu v krvi 0,35 mg/L alkoholu v krvi a v rovnaký deň v čase o 20:52 s nameranou hodnotou alkoholu v krvi 0,00 mg/L.

Z odpisu Registra trestov Generálnej prokuratúry SR vyplýva, že obžalovaný bol v minulosti odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Nitra sp. zn. 5T/36/2016, zo dňa 19.04.2016 za spáchanie prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona.

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky vyplýva, že obžalovaný dňa 13.04.2013 spáchal priestupok podľa § 49 odsek 1 písmeno d) Zákona č. 372/1990, konkrétne fyzicky napadol N. W. tak, že ju udieral niekoľkokrát do chrbta, pričom jej vulgárne nadával, že je piča, kurva.

Súd na hlavnom pojednávaní oboznámil aj ostatný relevantný listinný materiál, všetky vykonané dôkazy vyhodnotil jednotlivo i v ich vzájomnej súvislosti, a to na základe starostlivého uváženia všetkých okolností prípadu tak, ako to predpokladá zákonné ustanovenie § 2 ods. 12 Trestného poriadku, pričom na základe takto vykonaného dokazovania dospel k nasledovným záverom:

Prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona sa dopustí ten, kto sa inému vyhráza smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu. Za toto sa potrestá odňatím slobody až na jeden rok. V zmysle § 360 ods. 2 písmeno a) a písmeno b) Trestného zákona, odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 závažnejším spôsobom konania, na chránenej osobe.

Podľa § 138 písm. a) Trestného zákona, závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu so zbraňou.

Chránenou osobou podľa § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona sa rozumie blízka osoba.

Blízkou osobou podľa § 127 ods. 4 Trestného zákona sa rozumie príbuzný v priamom pokolení, osvojiteľ, osvojenec, súrodeneц a manžel.

Po zhodnotení dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní jednotlivo a vo vzájomných súvislostiach dospel súd k záveru, že obžalovaný W. W. sa nedopustil skutku tak, ako bol tento uvedený v obžalobe prokurátora č. 1 Pv 482/2017/4403 zo dňa 13.03.2018, teda dokazovaním nebolo preukázané, že by sa obžalovaný svojim konaním dopustil zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b), odsek 3 písmeno d) Trestného zákona s použitím § 127 ods. 4 Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona.

Objektívna stránka zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 Trestného zákona spočíva v konaní páchatel'a, ktorý týra blízku osobu alebo osobu, ktorá je v jeho starostlivosti, alebo výchove spôsobujúc jej fyzické utrpenie, alebo psychické utrpenie niektorou z foriem uvedenou v tomto zákonnom ustanovení. Týraním sa rozumie zlé zaobchádzanie s blízkou osobou alebo osobou, ktorá je v jeho starostlivosti alebo výchove, ktorým páchatel' prejavuje hrubší stupeň necitlivosti a bezohľadnosti, vyznačuje sa určitou trvalosťou, prípadne aj sústavnosťou alebo opakovanými útokmi, ktoré takáto osoba vzhľadom na páchatel'ovu hrubú bezohľadnosť alebo bolestivosť považuje za ťažké príkorie. Pod pojmom fyzické alebo psychické utrpenie treba rozumieť taký stav, ktorý sa vyznačuje telesnými alebo duševnými bolesťami, ktoré ovplyvňujú obvyklý spôsob života týranej osoby a netrvajú celkom krátky alebo prechodný čas. Kvalifikačným znakom podľa § 208 ods. 3 písm. d) Trestného zákona je spáchanie skutku závažnejším spôsobom konania s použitím § 127 ods. 4 Trestného zákona, teda na blízkej osobe a s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, teda po dlhší čas. Vyžaduje sa úmyselné konanie páchatel'a. Na naplnenie znakov trestného činu tak, ako bol uvedený v obžalobe, je potrebné, aby v dôsledku páchatel'ovho týrania bolo spôsobené psychické alebo fyzické utrpenie a to ktoroukoľvek formou konania taxatívne uvedenou v § 208 ods. 1 písmeno a) až e) Trestného zákona.

Po rozsiahlom vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že je potrebné prekvalifikovať konanie obžalovaného zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b), odsek 3 písmeno d) Trestného zákona s použitím § 127 ods. 4 Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona na prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno

a), písmeno b), Trestného zákona, s poukazom na § 138 písmeno a), § 139 odsek 1 písmeno c), § 127 odsek 4 Trestného zákona. Súd oproti obžalobe upravil skutkovú vetu tak, aby táto spoľahlivo odrážala výsledky dokazovania vykonaného pred súdom.

K záveru o tom, že trestný čin spáchaný obžalovaným bolo treba prekvalifikovať zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 Trestného zákona na prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Trestného zákona, dospel súd na základe viacerých podstatných skutočností preukázaných na hlavnom pojednávaní. V spolužití obžalovaného s poškodenou dochádzalo k častým nezhodám, pri ktorých vznikali hádky, resp. obžalovanému vadilo, že poškodená nič v domácnosti nerobí, nevarí, neupratuje a neustále telefonuje alebo pozerá televízor. Nebolo však preukázané, že v súvislosti s týmito nezhodami, ktoré vznikali v spolužití obžalovaného a poškodenej by tieto dosiahli intenzitu trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 Trestného zákona, pretože nebolo preukázané, že poškodená tieto hádky a fyzické napadnutie pociťovala ako psychické alebo psychické utrpenie, resp. že by bola v takom stave v dôsledku telesných a duševných bolestí, ktoré by ovplyvňovali jej obvyklý spôsob života. Pre týranie, resp. domáce násilie je pritom typická opakovanosť, postupný nárast intenzity, zreteľné nerovné pozície v postavení útočníka a obeť. V danom prípade však nedošlo k naplneniu znakov domáceho násillia, nakoľko nebola preukázaná ani gradácia konania obžalovaného, ani nerovné postavenie v pozícii obžalovaného a poškodenej, pričom nebola preukázaná ani vyššia forma hrubosti, bezcitnosti alebo trvalosti v konaní obžalovaného. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že v prípade obžalovaného a poškodenej išlo preukázateľne o vzájomne konfliktné manželstvo, čo potvrdzujú všetky podstatné svedecké výpovede, od samotnej poškodenej a obžalovaného, cez dcéru, sestru alebo zaťa poškodenej až po spoločných susedov obžalovaného a poškodenej. Obžalovaný s poškodenou sa často hádali, kričali na seba, čo potvrdili predovšetkým ich susedia, ktorí často z ich domácnosti počuli krik, najmä obžalovaného. Svedkyňa R. W. G., svedkyňa N. O. a svedok B. O. vedeli o hádkach obžalovaného s poškodenou len sprostredkovane od poškodenej, no nikdy neboli svedkami žiadneho fyzického či psychického násillia, alebo konfliktu medzi nimi. Súd má za to, že konflikty medzi obžalovaným a poškodenou dosiahli len úroveň bežných konfliktov medzi manželmi, nešlo o takú intenzitu zlého zaobchádzania, ktorá by napĺňala objektívnu stránku skutkovej podstaty zločinu týrania blízkej osoby. Pri týraní, resp. domácom násillí existuje trvalá a nemenná diferenciácia rolí na ohrozenú osobu (obeť) a násillnú osobu (páchateľa), z čoho vyplýva jasná vzťahová asymetria, ktorá je stabilná a z tohto dôvodu je potrebné chrániť obeť, ktorá sa už sama chrániť nedokáže. V správaní týranej osoby je viditeľný strach obeť z násillnej osoby. Súd podotýka, že obžalovaný s poškodenou boli rovnocennými partnermi, v ich manželstve nebol preukázaný žiaden mocenský postoj obžalovaného voči poškodenej. Poškodená nevystupovala v roli týranej ženy, neprodukovala bezmocné správanie, naopak bola schopná aj tvrdsieho útoku (verbálneho) vo vzťahu k obžalovanému, cítila podporu sestry, dcéry, sama mala podiel na konfliktnom manželstve. Poškodená obžalovaného opísala slovami „super muž“, ktorý upratoval, pral, varil, obstarával nákupy a staral sa nielen o domácnosť, ale aj o poškodenú, no keď si vypil, viedol vo vedľajšej izbe monológy, kde nadával a šomral, pričom v prípadoch, kedy poškodená počula nadávky obžalovaného, nadávky adresoval na poškodenú. Už len samotný opis bežného správania obžalovaného poškodenou svedčí o tom, že obžalovaný voči nej nemohol byť v mocenskej pozícii, toľž nie v pozícii tyrana, keď sa o ňu staral, bol „super muž“ a keď si aj vypil, utiahol sa do vlastnej izby, kde síce nadával, no takéto jeho správanie v žiadnom prípade nemôže byť hodnotené tak, ako to predniesla obžaloba, teda ako týranie blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 Trestného zákona. Tieto závery súdu potvrdzuje nielen samotná poškodená vo svojej výpovedi, kedy uviedla, že správanie obžalovaného nebolo týraním, skôr vyhrázaním, ale predovšetkým vykonané znalecké dokazovanie W. N. E., ktorý v oboch znaleckých posudkoch uviedol, že u poškodenej nebol zistený syndróm týranej osoby, ani duševná porucha, ktorá by aspoň sčasti tento syndróm zastupovala. Na základe uvedeného je súd jednoznačne toho názoru, že nielenže sa poškodená sama necítila týranou osobou, ani nevykazovala znaky zodpovedajúce ucelenému obrazu týranej ženy a v dôsledku tohto aj prípadné konflikty zo strany obžalovaného nemohla pociťovať ako ťažké príkorie.

Naproti tomu však bolo nepochybne preukázané, že v dôsledku konfliktov, ktoré medzi obžalovaným a poškodenou vznikali, obžalovaný v dotknutý deň pod vplyvom hádkou vyostrených emócií vynadal poškodenej so slovami „nech ide do piče“ a podľa slov poškodenej sa vyhrážal poškodenej, že jej zreže slaninu z brucha. Súd nevyklučuje, že poškodená v deň, kedy sa stal inkriminovaný skutok, subjektívne pociťovala správanie obžalovaného ako príkorie, a síce správanie obžalovaného v deň incidentu voči poškodenej nemožno považovať za normálne a zodpovedajúce zásadám riadne vedeného manželského

života, avšak v predmetnej trestnej veci konanie obžalovaného nedospelo do takých intencií, že by ho bolo možné subsumovať pod skutkovú podstatu zločinu týrania v zmysle § 208 Trestného zákona.

Súd sa taktiež domnieva, že tak, ako obžalovaný mal problémy s alkoholom, ako sa jeho správanie podľa slov poškodenej po požití malého množstva alkoholu zmenilo k horšiemu, tak aj poškodená v čase hodnotenia udalosti zo dňa 18.06.2017 a taktiež v prípade hodnotenia negatívneho správania obžalovaného, mohla tieto udalosti vnímať skreslene a preexponovane, nakoľko ani u nej nebolo výnimkou nadmerné požívanie alkoholu. O jej pití svedčí nielen výpoveď jej samotnej, v rámci ktorej uviedla, že si s manželom viackrát spolu vypili a taktiež nielen výpoveď obžalovaného, ktorý uviedol, že poškodená si častejšie vypila, čím si aj v stave opitosti spôsobila vážny úraz na nohe, v dôsledku ktorého bola odkázaná na starostlivosť obžalovaného, pričom dňa 18.06.2017, kedy vypila 3 dcl páleného alkoholu, obžalovanému v stave svojej opitosti nadávala, ale taktiež susedia poškodenej uviedli, že vedeli o popíjaní oboch manželov, tak obžalovaného ako aj poškodenej, pričom svedkyňa E. Z. v rámci svojej výpovede v prípravnom konaní uviedla, že poškodená ju v minulosti viackrát požiadala, aby jej svedkyňa kúpila alkohol. Na základe uvedeného má súd za to, že výpoveď poškodenej z prípravného konania mohla byť v určitej miere skreslená, nakoľko poškodená okolnosti súvisiace s týmto konaním mohla vnímať pod vplyvom alkoholu. Taktiež zranenia poškodenej, ako údajné modriny a pichnutie vidličkou sa mohli udiať bez zavinenia obžalovaného, mohla si ich privodiť sama poškodená pod vplyvom alkoholu, resp. v stave opitosti, keď aj obžalovaný uviedol, že v dôsledku jej zníženej pohyblivosti často narážala alebo padala. Čo sa týka jednej modriny, ktorú sestra poškodenej - svedkyňa R.. W. G. videla na poškodenej, nebolo preukázané vykonaným dokazovaním, že túto modrinu jej spôsobil obžalovaný, pričom aj svedkyňa uviedla, že k modrine jej poškodená povedala, že ju spôsobil obžalovaný. Obžalovaný poprel, že by akokoľvek fyzicky napadol poškodenú, doznal len hrozby násilím, no nikdy k naplneniu týchto hrozieb nedošlo. Na základe uvedeného teda súd konštatuje, že fyzické násilie, resp. napadnutie poškodenej obžalovaným v zmysle tvrdení obžaloby nebolo ničím preukázané z vykonaného dokazovania.

Týranie poškodenej zo strany obžalovaného vylučuje taktiež skutočnosť, že samotná poškodená vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že by chcela mať už manžela - obžalovaného doma, aby sa o ňu staral, pričom taktiež uviedla, že správanie obžalovaného voči nej nebolo akoby ju bol týral, ale že sa jej skôr vyhráždala, v dôsledku čoho sa ho čiastočne aj bála, ale na druhej strane jej zase veľa pomáhal a staral sa o ňu. Tu súd považuje za nutné opäť poukázať na zmätočnosť výpovedí poškodenej, ktorá v jednu chvíľu vníma svojho manžela - obžalovaného ako „super muža“, v inej chvíli uvádza, že sa ho čiastočne aj bojí, v jednej chvíli ho chce mať doma, neželá si jeho odsúdenie, no vzápätí, keď obžalovaný povie niečo, čo sa jej nepozdáva, mení svoj názor a uvádza, že predsa si obžalovaný zaslúži byť odsúdený. Opakované úvahy a prosby poškodenej o prepustenie obžalovaného z väzby svedčia o tom, že správanie obžalovaného voči poškodenej v žiadnom prípade nemohlo napĺňať znaky týrania. Je len logické predpokladať, že poškodená by nechcela mať pri sebe tyrana, pričom by bolo prinajmenšom zvláštne, ak aby osoba, ktorá má strach z násilníka, chcela tak veľmi byť s ním opäť v jednej spoločnej domácnosti. Súd nepopiera, naopak zdôrazňuje, že správanie obžalovaného zo dňa 18.06.2017 sa stalo tak, ako je to uvedené vo výroku rozsudku, a taktiež že toto správanie obžalovaného naplnilo znaky prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Trestného zákona, no taktiež pripúšťa možnosť, že poškodená mohla vnímať správanie obžalovaného zo dňa 18.06.2017 oveľa intenzívnejšie, ako tomu v skutočnosti bolo, pričom súdu sa jej výpoveď z prípravného konania javí ako potenciálne účelová, s cieľom dať obžalovanému príučku, akoby ho potrestať za všetky krivdy v manželstve a za to, že sa po požití alkoholu nespráva k svojej manželke dostatočne úctivo, keď jej nadáva, pričom poškodená si až neskôr mohla uvedomiť negatívne a ďalekosiahle dôsledky toho, že na manžela zavolała políciu a tak výrazne negatívne opísala manželove správanie, že ho vykreslila ako tyrana a seba štylizovala do pozície obeť, v dôsledku čoho bola podaná obžaloba, v zmysle ktorej obžalovaný spáchal zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 360 Trestného zákona, pričom ako aj sama poškodená uviedla, si s odstupom času uvedomila, že ak by sa ospravedlnil, bola by mu odpustila, nakoľko pre ňu nemá kto variť, prať, nakupovať a starať sa o ňu. Súd má za to, že poškodená v čase hádky, kedy zavolała políciu, pociťovala manželove správanie ako hrozbu, obávala sa, že naplní svoje vyhrážky, no jeho správanie v skutočnosti nedosiahlo takú intenzitu, aby bola naplnená skutková podstata trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby, čo si pravdepodobne odstupom času uvedomila aj poškodená, keď uviedla, že chce mať manžela - obžalovaného zase doma, no na druhej strane pravdepodobne nechcela znegovať svoju výpoveďou z prípravného konania, kedy pod vplyvom hádky a vypätej situácie zavolała políciu. Súd taktiež považuje za potrebné upozorniť na to, že v prípade, že by správanie obžalovaného dosiahlo

takú intenzitu negatívneho prežívania u poškodenej, aby naplnilo znaky týrania, by poškodená urobila všetko pre to, aby obžalovaný bol potrestaný, aby ostal vo väzbe, aby s ním nemusela byť, odšťahovala by sa od neho (mala možnosť presťahovať sa k dcére alebo sestre) a nie naopak, prosila súd o jeho prepustenie z väzby s tým, že určite sa už poučil zo svojho správania a chce ho už mať doma.

Na záver súd uvádza, že z vykonaného dokazovania mal preukázané, že zo strany obžalovaného nebolo zistené voči poškodenej hrubé fyzické násilie, resp. také zaobchádzanie, ktoré by vykazovalo vyšší stupeň hrubosti a bezcitnosti. Je nesporné, že konanie obžalovaného sa vymykalo bežným a štandardným vzorcom manželského spolužitia, avšak aj napriek tomu, že po požití alkoholu obžalovaný viedol monológy, kričal, nadával a v inkriminovaný deň sa vyhrážal poškodenej, nedosiahlo jeho celkové správanie voči poškodenej takej miery, intenzity a komplexnej povahy a zároveň nemalo na poškodenú taký dopad, aký vyžaduje ustanovenie § 208 Tr. zákona. Na základe vyššie uvedeného je súd jednoznačne presvedčený, že závery obžaloby o týraní sú mylné a predovšetkým absolútne nevyplývajú z vykonaného dokazovania.

Naproti tomu však na základe výsledkov dokazovania bolo jednoznačne preukázané, že obžalovaný konaním popísaným vo výrokovvej časti rozsudku naplnil všetky pojmové znaky prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno b), Trestného zákona, s poukazom na § 138 písmeno a), § 139 odsek 1 písmeno c), § 127 odsek 4 Trestného zákona.

Objektom trestného činu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Trestného zákona sú primárne medziľudské vzťahy a právo človeka, aby nebol vystavený závažným vyhrážkam. Objektívna stránka prečinu nebezpečného vyhrážania spočíva vo vyhrážkach páchatel'a inej osobe smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom, pričom vyhrážka musí byť prednesená takým spôsobom a za takých okolností, že môže vzbudiť dôvodnú obavu z jej naplnenia. Vyhrážanie sa inou ťažkou ujmom musí byť svojou povahou a závažnosťou na úrovni vyhrážok smrťou alebo ťažkou ujmom na zdraví, pričom vždy je potrebné brať do úvahy okolnosti prípadu a prihliadať aj na to, ako subjektívne pociťuje ujmu ten, voči ktorému vyhrážka smeruje. Subjektívna stránka trestného činu nebezpečného vyhrážania vyžaduje úmyselné zavinenie. Kvalifikačným znakom podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona je spáchanie trestného činu závažnejším spôsobom konania, v konkrétnom prípade podľa § 138 písm. a) Trestného zákona so zbraňou a podľa § 360 ods. 2 písm. b) na chránenej osobe, ktorá v zmysle § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona je blízka osoba.

V danom prípade boli znaky objektívnej stránky skutkovej podstaty naplnené tým, že obžalovaný svojimi slovnými vyhrážkami s nožom v ruke vzbudil u poškodenej dôvodnú obavu, že svoje vyhrážky uskutoční. Adresátom jeho vyhrážok bola poškodená - jeho manželka, ktorá má z hľadiska ustanovenia § 127 ods. 4 Trestného zákona status chránenej osoby, čím bol naplnený kvalifikačný znak uvedenej skutkovej podstaty - spáchanie činu na chránenej osobe. Ďalší kvalifikačný znak - spáchanie činu závažnejším spôsobom konania - so zbraňou - bol naplnený tým, že obžalovaný v čase verbálnych vyhrážok mal v ruke nôž, ktorý nepochybne možno označiť za zbraň. Z hľadiska subjektívnej stránky posúdil súd konanie obžalovaného ako konanie v priamom úmysle, keďže obžalovaný konal ako trestne zodpovedný páchatel', jeho rozpoznávacie a ovládacie schopnosti podľa záverov znaleckého posudku a taktiež výsluchu znalca W. N. L. boli zachované. Mieru zavinenia ustálil súd na úrovni priameho úmyslu, t. j. obžalovaný chcel svojim konaním porušiť záujem chránený zákonom, ktorým je ochrana zdravia. Súd taktiež považuje za potrebné uviesť, že vyvodu trestnej zodpovednosti obžalovaného nebránil ani tzv. materiálny korektív uvedený v § 10 ods. 2 Trestného zákona. Zo spôsobu vykonania činu a jeho následku, okolností, za ktorých bol spáchaný, miere zavinenia a pohnútky obžalovaného, po objektívnom vyhodnotení týchto kritérií, je evidentne zrejmé, že stupeň závažnosti činu bol vyšší ako nepatrný a konanie tak bolo treba definovať ako prečin, a to obzvlášť, keď obžalovaný svojim konaním naplnil kvalifikovanú skutkovú podstatu žalovaného prečinu.

Z vykonaného dokazovania bolo jednoznačne preukázané, že skutok sa stal práve tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, pričom obžalovaný je zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Tr. zákona usvedčovaný celý radom dôkazov. Súd v prvom rade poukazuje na výpoveď jeho manželky - poškodenej, v rámci ktorej bolo nepochybne preukázané, že dňa 18.06.2017 v ich spoločnom byte obžalovaný poškodenej vulgárne nadával a vyhrážal sa jej s nožom v ruke, že jej zreže z brucha, pričom u poškodenej manželky vzbudil dôvodnú obavu o jej život a zdravie, že svoje vyhrážky uskutoční. Obžalovaný je nepriamo usvedčovaný aj výpoveďami svedkyne R.. W. G., svedkyne N. O. a svedka

B. O., ktorí zhodne uviedli, že nikdy síce neboli svedkami žiadneho konfliktu, či už fyzického alebo psychického, medzi obžalovaným a poškodenou, no poškodená im rozprávala o správaní manžela - obžalovaného, no pripustili, že o vzájomných problémoch manželov vedeli len sprostredkovane, z rozprávania poškodenej. Obžalovaného z neadekvátneho správania k svojej manželke - poškodenej usvedčuje taktiež výpoveď svedkyne R. W. G., ktorá uviedla, že počas telefonátu so sestrou - poškodenou počula, ako si obžalovaný z poškodenej robil srandu a vie aj o tom, ako jej povedal, „nech ide do piče“, pričom túto skutočnosť priznal aj samotný obžalovaný. Negatívne vnímanie častého telefonovania poškodenej potvrdzuje skutočnosť, že tak poškodená, ako aj jej dcéra - svedkyňa N. O., zhodne uviedli, že obžalovaný často kričal na poškodenú počas jej telefonátov, aby zložila a išla radšej upratovať.

Preukázanie viny obžalovaného zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Trestného zákona preukazuje taktiež skutočnosť, že znaleckým posudkom č. 33/2017 znalca W. N. L. u obžalovaného síce neboli zistené znaky svedčiace pre abúzus resp. závislosť od alkoholu, no diagnostikované mu bolo škodlivé užívanie alkoholu bez prejavov telesnej závislosti. Nadmerné požívanie alkoholu obžalovaným vyplynulo taktiež z viacerých svedeckých výpovedí a v súvislosti s ktorým aj poškodená viackrát uviedla, že obžalovaný nie je agresívny ani nijakým iným spôsobom problematický, ale keď si vypije, i keď málo, správa sa agresívne a na druhý deň si to nepamätá. Obžalovanému bola dňa 18.06.2017 o 16:44 hod., teda po spáchaní skutku, vykonaná dychová skúška a bolo mu nameraných 0,35 mg/L alkoholu v krvi, čo potvrdzuje to, že v čase skutku bol pod vplyvom alkoholu a jeho správanie to jednoznačne odzrkadlilo v negatívnom zmysle a v tejto súvislosti sa dopustil prečinu, ktorého spáchanie sa mu kladie za vinu.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd nezistil skutkový stav veci tak, ako bolo uvedené v obžalobe, ale spoľahlivo a bez akýchkoľvek pochybností bol zistený skutkový stav zodpovedajúci výrokovkej časti tohto rozsudku. Obžalovaný tak po subjektívnej ako aj objektívnej stránke naplnil všetky obligatórne zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno b), Trestného zákona, s poukazom na § 138 písmeno a), § 139 odsek 1 písmeno c), § 127 odsek 4 Trestného zákona, pretože sa inému vyhrážal ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu, čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou a na chránenej osobe - blízkej osobe. Uvedeného prečinu sa obžalovaný dopustil tým, že dňa 18.06.2017 v čase približne o 15.00 hodine v Nitre na ulici E. X/X, v byte vulgárne nadával manželke N. W. a vyhrážal sa jej s nožom v rukách, pričom u poškodenej manželky vzbudil dôvodnú obavu o jej život a zdravie, že svoje vyhrážky uskutoční. Obžalovaný konal v priamom úmysle podľa § 15 písm. a) Tr. zákona, keďže z okolností skutku je zrejmé, že chcel ohroziť záujem chránený Trestným zákonom, ktorý sleduje ochranu osôb pred nebezpečnými vyhrážkami, a to aj v domácom prostredí. Obžalovaný ako subjekt spĺňa podmienky trestnej zodpovednosti z hľadiska veku a neboli zistené žiadne relevantné skutočnosti nasvedčujúce jeho nepríčetnosti, či zmenšenej príčetnosti.

Súd po zhodnotení predmetnej dôkaznej situácie, po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pri určení druhu a výmere trestu, s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, na osobu obžalovaného, možnosti jeho nápravy a po následnom ustálení otázky skutkového stavu, viny obžalovaného a právnej kvalifikácie jeho konania, súd pristúpil k úvahám o možnom trestnoprávnom postihu obžalovaného.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupoval súd v zmysle zásad a kritérií rozhodných pre ukladanie trestov uvedených v ustanovení § 34 ods. 1 až 4 Trestného zákona, podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatela, tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd v súlade s ust. § 34 ods. 4 Trestného zákona prihliadol na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na osobu obžalovaného, na jeho doterajší spôsob života, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Pri ukladaní trestu obžalovanému súd taktiež obligatórne prihliadol podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností.

Čo sa týka druhu a výmery trestu v danom prípade, za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona je možné uložiť trest odňatia slobody na 6 mesiacov až 3 roky. V prípade obžalovaného súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť, zato bola zistená priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona v podobe skutočnosti, že obžalovaný bol už v minulosti odsúdený. V konečnom súčte teda u obžalovaného prevažoval pomer priťažujúcich okolností, preto v súlade s ust. § 38 ods.4 Trestného zákona došlo k modifikácii trestnej sadzby v zmysle § 360 ods. 2, a to zvýšením jej dolnej hranice o jednu tretinu. Súd na základe uvedeného ukladal obžalovanému trest odňatia slobody v rozpätí 16 mesiacov až 3 roky.

Súhrn vyššie uvedených okolností a faktorov viedol súd k presvedčeniu, že je namieste obžalovanému uložiť trest odňatia slobody, nakoľko alternatívne spôsoby trestania by zjavne nevedli k dosiahnutiu účelu trestu a pre splnenie účelu trestu je potrebné uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody, a to jednak z dôvodu, že účel trestu by v tomto prípade nebol dosiahnuteľný bez jeho výkonu a taktiež preto, že len takýto druh trestu zabráni obžalovanému v páchaní ďalšej trestnej činnosti voči blízkej osobe, keďže ani predchádzajúce podmienené odsúdenie nemalo na neho dostatočný výchovný účinok a jeho skutok predstavuje rovnorodú recidívu ku skutku spáchanému v konaní vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 5T/36/2016. U obžalovaného ide o prvý nepodmienečný trest a preto je dôvodné predpokladať, že práve tento druh trestu svoj prevýchovný účinok jednoznačne splní. Na druhej strane súd považoval za postačujúce uloženie výchovného trestu v dolnej polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby, nakoľko obžalovaný sa podľa všetkých svedeckých výpovedí viac než príkladne staral predovšetkým o svoju manželku - poškodenú, ale taktiež aj o jej sestru a o spoločnú domácnosť, preto súd rozhodol o uložení trestu odňatia slobody vo výmere 2 roky.

Keďže obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním tohto trestného činu nebol vo výkone trestu za úmyselný trestný čin, preto ho súd na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu pre výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Vedený vyššie uvedenými úvahami považuje súd nepodmienečný trest odňatia slobody za dostatočný nielen tak pre nápravu obžalovaného, ale aj na ochranu spoločnosti, pričom ho taktiež považuje z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie za primeraný a zodpovedajúci zákonu.

Vzhľadom na to, že obžalovaný spáchal trestný čin pod vplyvom alkoholu a v súvislosti s jeho škodlivým užívaním, znalec W. N. L. navrhol, aby bolo obžalovanému nariadené ochranné opatrenie - ochranného protialkoholického liečenia ambulantnou formou. Súd obžalovanému nenariadil ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou, hoci to znalec navrhol, a to z dôvodu, že obžalovanému už v konaní vedenom pod sp. zn. 5T/36/2016 bolo nariadené ochranné psychiatrické liečenie.

S poukázaním na odôvodnenie je súd toho presvedčenia, že znenie skutkovej vety, ako aj výroky o vine a treste plne zodpovedajú výsledkom náležitého zhodnotenia všetkých okolností predmetného prípadu, pomerov obžalovaného, možností jeho nápravy, ako i otázky potreby zabezpečenia ochrany spoločnosti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať právne účinné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre.